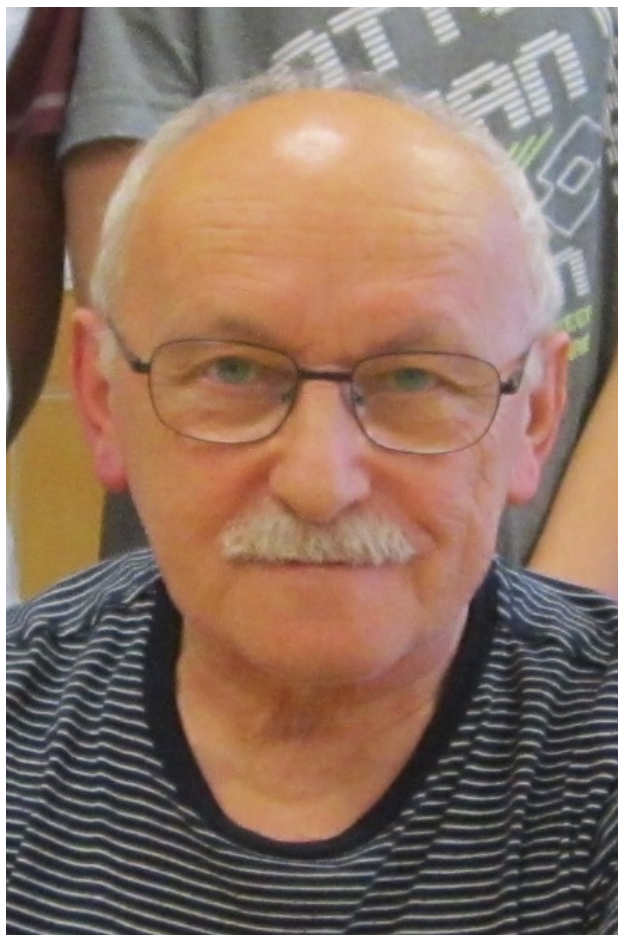

ANTONÍN CHLOUPEK

*24. června 1944

Střelice u Brna

**Pro projekt Příběhy našich sousedů zpracovali žáci
ZŠ Havlíčkova Jihlava, příspěvková organizace:**

Anna Borská

Jakub Diviš

Štěpán Taláček

Matěj Trnka

pedagogické vedení: Mgr. Alena Lapešová

Příběh pana Antonína Chloupka začíná 24. června 1944 ve Střelicích u Brna, kde se narodil manželům Boženě a Antonínu Chloupkovým. Jejich rodina zde měla hospodářství, které se dědilo z generace na generaci. Na jaře 1945 byly Střelice osvobozovány Rudou armádou a v důsledku bombardování a následného požáru byly zničeny jejich hospodářské budovy.

malý Antonín u vybombardované stodoly

Poničená naštěstí nebyla obytná část hospodářství, a tak rodina měla alespoň kde bydlet. Hned jak to bylo možné, začalo se s odklizením trosek a tatínek se okamžitě pustil do stavby nových stodol, chlévů a kůlen. Vše bylo připraveno na uskladnění nové úrody.

rodina a sousedé jednotí řepu

V únoru 1948 však došlo ke komunistickému puči a všechny představy rodičů o soukromém hospodaření začaly brát za své. Komunisté rozhodli, že soukromé hospodaření v zemědělství zlikvidují, že lidé musí odevzdat půdu a hospodářská zvířata státu a že lidé budou pracovat v nově vytvořených jednotných zemědělských družstvech. Tehdy začali do domácnosti Chloupkových několikrát týdně přicházet místní úředníci a nutili je, aby vstoupili do družstva.

Tatínek pana Chloupka velmi dlouho vzdoroval, přestože mu byly vyměřovány nesmyslně vysoké dodávky zemědělských výrobků. Když se mu nepodařilo dodávky splnit, musel zaplatit pokutu a hrozilo mu i vězení.

Trestní příkaz.

Okresní národní výbor Brno vydává podle §§ 38 a násl. zákona č. 89/1950 Sb. a trestním řízením správním, tento trestní příkaz:

C h l o u p e k Antonín ..... zaměstnáním ..... **rolník,** .....
bytem **Střelice č. 42,** .....

trestá se pro přešupek § ..... **88.** trestního zákona správního č. 88/1950 Sb. pokutou ..... **2000.-** Kčs ve prospěch státní pokladny .....
..... odnětím svobody na .....
Pro případ nedobytnosti pokuty se stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **4 dnů.** .....

archivní dokument – trestní příkaz

Nátlaku a vyhrožování odolával pan Chloupek starší až do roku 1958, kdy byl snad jediný na okrese, kdo se ještě členem družstva nestal. Tehdy končil základní školu náš pamětník – Antonín Chloupek mladší a rovněž jeho bratr se blížil ke konci povinné školní docházky. Komunisté začali vyhrožovat, že ani jednoho z bratrů nepustí studovat, ale ani se čímkoliv vyučit. V této těžké situaci pan Chloupek odpor vzdal, a v roce 1959 vstup do JZD podepsal.

V roce 1960 mohl pan Chloupek mladší konečně nastoupit na střední školu, avšak ne na takovou, kterou by si sám vybral, ale na školu, kterou mu určili straničtí úředníci. Musel začít studovat na zemědělské technické škole obor meliorace, který ho však vůbec nebavil. Dobře ale věděl, že kdyby ze školy odešel, už by na žádné jiné studovat nemohl. Čtyři roky tedy strávil v Roudnici nad Labem studiem oboru, který ho nezajímal, avšak tuto dobu v žádném případě nepovažuje za ztracenou.

Měl zde možnost navštěvovat fotografický a filmový kroužek a navíc v roce 1963 přijeli do Roudnice filmaři z Barrandova natáčet slavný muzikál Starci na chmelu. Fotografie a film se pro dvacetiletého pana Chloupka staly tím nejdůležitějším v životě a moc si přál studovat na filmové fakultě. Hrozil mu však nástup na vojnu a velkou překážkou byl také jeho špatný kádrový profil. Aby si posudek vylepšil, přihlásil se jako horník do Ostravsko-karvinských dolů, kde pracoval rok.

V dolech si vydělal nějaké peníze a koupil si za ně kvalitní fotoaparát. Vojenské službě se nakonec nevyhnul, ale podařilo se mu odjet do Prahy na přijímací zkoušky na filmovou fakultu. Ke studiu přijali pět uchazečů, pan Chloupek se umístil šestý. Tehdy si s ním nepříjemně zahrál osud. Dopis o tom, že si může podat odvolání, se k němu do kasáren dostal až po měsíci, kdy už bylo na všechno pozdě. Z jeho vysněného studia tedy sešlo.

Po skončení vojenské služby před Vánocemi v roce 1967 odešel za kamarádem do Prahy. Podařilo se mu získat práci ve filmových ateliérech na Barrandově. Rok 1968 začal nadějně, ve společnosti se odehrávaly velké změny. Vše ale ukončila srpnová invaze vojsk Varšavské smlouvy.

Pan Chloupek nikdy nezapomene na zvláštní ticho, které se brzy ráno 21. srpna rozhostilo v pražských ulicích. Ani na fronty před obchody s potravinami, protože lidé měli strach, že vypukne válka.

Uvědomoval si, že se děje něco zásadního, a chtěl být u toho. S fotoaparátem se mu podařilo projít až na Vinohradskou ulici k budově rozhlasu. Viděl, jak se sovětské tanky chtějí dostat k budově, jak lidé stavějí barikády, jak se snaží sovětským vojákům vysvětlovat, že je zde nikdo nechce. Viděl bohužel i zraněné a mrtvé. Podařilo se mu nafotit řadu snímků, které ještě toho dne v práci vyvolal, a kolem poledne se vydal znovu do pražských ulic.

v Praze na Vinohradech srpen 1968

V dalších týdnech a měsících se situace pomalu zklidňovala. Pan Chloupek chtěl na Barrandově přejít z oblasti výpravy k práci filmového fotografa, ale chybělo mu vzdělání. Začal soukromě studovat Školu filmové fotografie, avšak opět ho dostihl tzv. špatný kádrový profil, nechtěl vstoupit do strany,

nevyvěšoval sovětské vlaječky a ani se neúčastnil prvomájových průvodů. Do barrandovského fotooddělení nebyl tedy přijat a uvažoval o odchodu z filmových ateliérů.

Do jeho života však zasáhla náhoda. Při autostopu se seznámil se zdravotní sestrou, která pracovala v dětské ozdravovně u Počátek. S touto dívkou se pan Chloupek později oženil a přestěhovali se do Jihlavy. Zde začal pracovat jako fotograf v družstvu Fotografia. Změnu do jeho pracovního i osobního života přinesl Listopad 1989. Družstvo Fotografia zaniklo a pan Chloupek se stal živnostníkem ve fotografických službách.

pan Chloupek při práci v ateliéru

Práci fotografa se dosud aktivně věnuje, kromě toho studuje na univerzitě třetího věku, navštěvuje různé kurzy a cestuje.